

بررسی جنبش وال استریت از دیدگاه برخی محافل کارگری

مرادی

متن سخنرانی آقای مرادی در سمینار همبستگی با جنبش جهانی ضد سرمایه داری (کرج- آبان ۱۳۹۰)- برجستگی مبارزه اقتصادی در جنبش وال استریت به ما می آموزد که تحولات عمیق در جامعه، توسط تمامی نیروهای پیشرو امکان پذیر است. از فراگیری و گسترده بودن شرکت کنندگان و مشاهده و بررسی دقیق صحنه های مبارزاتی شان، در می یابیم که مبارزه اقتصادی، به عنوان فراگیرترین مرحله مبارزه، در روند تدریجی رشد پیدا کرده و بعد از گذراندن مراحل و به مرور، به مبارزه سیاسی و در تکامل آن به مبارزه ایدئولوژیکی ارتقا پیدا می کند. تلاش در جهت شتاب بخشیدن به این قانون علمی مارکسیستی، از دامنه، پیشرفت و پیش روی جنبش ها می کاهد.

در روشنایی افق همبستگی زحمتکشان ایران با جنبش وال استریت، مشخص گردید که قشر وسیع زحمتکشانی که دارای شناخت و اندیشه طبقاتی نیستند، در پیوند حسی خود با اهداف و مرحله مبارزاتی جنبش عام وال استریت، در هماهنگی دقیقی قرار دارند. این پیوند طبیعی، در مبارزه و اعتراض کارگران قراردادی جزیره خارک برای رهایی از ستم عمیق پیمانکاران شرکت نفت؛ در همبستگی کارگران مناطق مختلف با کارگران مجتمع پتروشیمی؛ در گسترش اعتراضات فعالان و تشکل های کارگری نسبت به خارج ساختن نمایندگان کارگران و حتا "کارفرمایان" از نظارت بر صندوق تامین اجتماعی (همزمان با اختلاس کلان در آن)؛ در مرحله کنونی، افق روشنی برای خروج جنبش زحمتکشان کشور از پراکندگی است که به فعالان و تشکل های کارگری، منجمله کانون مدافعان حقوق کارگر، نشان می دهد تا به جای انتقال صرف تئوری به کارگران، از بطن خود زندگی، واقعیت ها و خواسته های اقشار وسیع زحمتکشان را شناسایی کرده، تدوین منطقی نموده و حول آن، خواسته های توأم با حسی پویا و به روز در هماهنگی و همبستگی با جنبش و جبهه جهانی سازماندهی نماییم و از شتاب بخشیدن به امر هژمونی و به کرسی نشاندن دیدگاه های پرولتری، خارج از قوانین حاکم بر مراحل مبارزاتی خودداری ورزیم.

در سخنان یکی از دوستان، تحلیلی ژورنالیستی و انشای بلند و فاقد مستندات، جای تحلیل علمی را گرفت و با صادر کردن احکامی، باوری تداعی شد که ریشه در افکار انحرافی تعدادی از رهبران حزب کمونیست امریکا دارد. از دیدگاه این رهبران، تضاد گذشته بین اردوگاه سوسیالیسم و سرمایه داری در شرایط نوین! به صحنه مبارزاتی داخلی جامعه امریکا انتقال پیدا کرده است. آنها وعده های انتخاباتی اوپاما و هیجانات مقطعی برخاسته از آن در قبال مخالفان او را برجسته می ساختند، اما اندکی بعد، جنبش وال استریت در روند خود نشان داد که هیچ فردی، حتا اوپاما قادر نیست و قصد ندارد تا بحران سیستم فاسد سرمایه داری مالی را از میان بر دارد. لازم است زحمتکشان ایران هم، این دیدگاه انحرافی را که در حال گسترش توسط رسانه های جمعی است، به دقت مورد ارزیابی قرار دهند.

از سال ها پیش، پژوهشگران و تحلیل گران جامعه سرمایه داری، مساله بروز بحران جدید را پیش بینی نموده و برای مهار آن، راهکار هایی را به سیاستمداران و دولت های غربی اعلام کرده اند.

یکی از این پیشنهادات، نزدیک شدن امریکا و در مرحله بعدی، اروپا، به منابع انرژی است که با بهانه هایی برخاسته از صحنه سازی های جهانی، به حمله همه جانبه به عراق و لیبی و ... منجر شد. آنها اهداف پلید خود را در مورد کشورهای دیگر، که عامل مهمی در ایجاد این بحران نبوده و نیستند، منجمله کشور ما، پنهان نمی کنند تا قدرت چانه زنی خود را با چین و ... ارتقا دهند.

پیشنهاد دیگر آنها، تضعیف طبقه کارگر با امر جهانی سازی، گسترش انواع موسسات مالی از نوع بانک ها و موسسات بورس و سازمان های بیمه، بسط و گسترش مافیاهای اقتصادی در کشورهای وابسته، انتقال سرمایه به مناطق پر بازده، استفاده از فن آوری های جدید و به کارگیری ماشین آلات جدید و گسترش ربات ها، در کنار پیش بردن مراحل جهانی سازی در کشورهای پیرامونی، تعدیل نیروی کار، نوسازی صنایع توأم با سرکوب شدید و فلج کننده زحمتکشان، از طریق از بین بردن تشکل های آنان و پیوند استبدادگران این کشورها با سرمایه داری فاسد مالی جهانی است.

جا دارد زحمتکشان این کشورها، با تکیه به منش های مبارزاتی همه جانبه خود و عرصه هایی که فرا روی شان گشوده شده است و مقابله با سرکوب های فلج کننده، نقش راستین خود را در تحولات بنیادینی که در حال ظهور و زایش است و می رود تا عرصه های اجتماعی را در بر گیرد، ایفا نمایند.